

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки України Штовби Маланки Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“

м. К и ї в
27 серпня 2020 року
№ 186-2(II)/2020

Справа № 3-145/2020(355/20)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки України Штовби Маланки Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка України Штовба Маланка Григорівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 16, 24, 27, 43, 46, 49, 50 Конституції України (є неконституційними), положення пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ зі змінами (далі – Закон), згідно з якими до осіб з інвалідністю внаслідок війни належать також особи з інвалідністю з числа „осіб, залучених до складу формувань Цивільної оборони, які стали особами з інвалідністю внаслідок захворювань, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи“ в частині встановлення такої умови для отримання статусу особи з інвалідністю внаслідок війни, як залучення до складу формувань Цивільної оборони.

Автор клопотання стверджує, що положення пункту 9 частини другої статті 7 Закону є дискримінаційними стосовно осіб, які не були призвані військовими комісаріатами для ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у складі формувань Цивільної оборони, але також брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи у зоні відчуження, зазнали дії радіоактивного опромінення та отримали інвалідність, спричинену захворюванням, пов'язаним із виконанням цих службових обов'язків.

Штовба М.Г. вважає, що внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у її справі положень пункту 9 частини другої статті 7 Закону зазнали порушення „права людини на подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, на захист від дискримінації, на захист її життя, на заборону використання праці жінок на небезпечних для їхнього здоров'я роботах, на соціальний захист, на охорону здоров'я, на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цих прав шкоди“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності положень пункту 9 частини другої статті 7 Закону, а лише висловив незгоду із законодавчим регулюванням питання встановлення статусу особи з інвалідністю внаслідок війни особам, які виконували обов'язки з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, та із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки України Штовби Маланки Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**